

straffen særlig her i Kjøbenhavn — taktet være den Ordning, Institutet har faaet — ikke virker ganske paa den Maade, som man havde tænkt sig. Naar Lovgivningen for visse Forseelser foreskriver Bøder som passende Straf, afvejende Forseelsens Størrelse ved Anvendelsen af Bøder af forskellig Størrelse, bør de idømte eller vedtagne Straffe ogsaa fuldbyrdes i Overensstemmelse hermed. Straffen bør ordentligvis udstaaes ved, at den paagældende erlægges Bøden. Naturligvis kan der være Tilfælde, i hvilke vedkommende ikke kan betale, og saa maa Bøden afsones. Der er nu sket den Forandring ved den senere Lovgivning i Modsætning til den tidligere, at man overlader til vedkommende selv at betale eller afsone Bøden. Hvis han ikke kan eller vil betale, skal han afsone Bøden. Men Reglen skulde dog være, at Bøden blev betalt og Afsoningen en Undtagelse, og at, naar Afsoningen fandt Sted, denne da stod i Forhold til Bødens Størrelse. Dette har aabenbart været Lovgiverens Mening. Det almindelige Afsoningsmiddel er simpelt Fængsel. Men dem, for hvem denne Afsoningsmaade maatte være særlig haard, fordi de daarligere end andre kunne undvære deres Tid, har Lovgivningen af Humanitetshensyn givet Lejlighed til en kortere Afsoningstid, idet de kunne vælge Fængsel paa Vand og Brød efter en vis Skala i Stedet for simpelt Fængsel. Det er dette, der formentlig har ført til, at mange Mennesker, som meget vel kunne afgøre Bøden ved at betale den, vælge at afsone den, og at afsone den i saa kort Tid som muligt ved Hjælp af Vand og Brød, hvad aabenbart Lovgiveren har forudsat skulde være noget, der skete undtagelsesvis. Saaledes er Forholdet, og det er det, man skulde komme bort fra.

Man kunde nu maaske spørge: Er Forholdet vikeligt saaledes? Er Forholdet virkelig det, at Folk, der kunne betale, afsone Bøden, og at de, saa snart man efter Reglerne for Afsoningen skal have mere end 2 Dages simpelt Fængsel, afsone Bøden med 2 eller 3 Dages Vand og Brød efter den fastsatte Skala? Man kunde maaske ønske at faa dette godtgjort. Jeg havde tænkt mig, at der under Diskussionen var fremkommet Ønsker herom. I Bemærkningerne til Lovforslaget findes kun anført, at Praktis er, som anført, den Konklusion, hvortil Justitsministeriet er kommet gennem Meddelelserne fra de paagældende Autoriteter. Men i øvrigt lader det sig vel statistisk paavise, at Udviklin-

gen virkelig er gaaet den nævnte uheldige Vej. Jeg skal ikke bebyrde det høje Ting med en udførlig Taludvikling angaaende dette Punkt, men kun gøre nogle orienterende Bemærkninger, ledsagede af nogle faa Tal. Tager man Politidirektørens Beretning om Politiets Virksomhed i 1896 for sig — paa hvilken det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) ogsaa var inde — vil man forbavnes ved at se, hvor aldeles afgjort den viser hen paa, at det forholder sig som udtalt i Lovforslagets Motiver. Jeg skal tillade mig, naar Sagen kommer i Udvalg, nærmere at gøre dettes Medlemmer bekendte med, hvad Tallene i saa Henseende vise; men jeg maa dog for det store Antal af Medlemmerne her, som ikke komme i Udvalget, fremføre nogle Tal uden nogen nærmere Argumentation. Jeg skal i øvrigt i Anledning af, hvad det ærede 11te kongevalgte Medlem anførte om Antallet af Afsonere af Bøder, saaledes som Tallet findes opført i Politiets Beretning: Side 32, bemærke, at det ærede Medlems Udtalelse ikke var ganske korrekt, for saa vidt som Politiberetningens paa det nævnte Sted opgivne Tal angaa Afsoning baade af Bøder og af andre Pengeforpligtelser. Ved disse andre Pengeforpligtelser er der tænkt paa Alimentsbidrag og Skolemulkter. Den ene af disse Poster er ret betydelig. I 1896 var der nemlig 383 Mandfolk, der afsønde Alimentsbidrag i 3,263 Dage. Dette maa nødvendigvis tages med i Betragtning, da det medfører en betydelig Forrykkelse af den Betydning, disse Tal have. Desuden have 11 Mandfolk afsønt Skolemulkter i alt i 22 Dage; mærkelig nok har intet Fruentimmer afsønt Skolemulkter.

Jeg skal nu anføre nogle faa Tal og bede ærede Medlemmer særlig skænke den Forskel, som der findes mellem Mandfolk og Fruentimmer, deres Opmærksomhed. De Oplysninger, jeg har benyttet, findes i Beretningen Side 24, Side 32 og i Bilag 15. Det Beløb, som Bøderne udgjorde, var godt og vel 230,000 Kr.; i Bilag 15 ser man, at de skyldiges Antal udgjorde 15,702. Bøderne have i Gennemsnit beløbet sig til ikke fuldt 15 Kr.; og det store Flertal har gennemsnitlig været endnu lavere. Gennemsnittet af samtlige Bøder kommer kun op i Nærheden af 15 Kr. ved et forholdsvis mindre Antal meget høje Bøder; der bliver nemlig undertiden anvendt Bøder af flere Hundrede Kroner for, at man paa Grund af den Maade, hvorpaa Afsoningen almindelig sker, kan hensætte dem i en i Forhold til Forseelsens Beskaffenhed pas-